

УГОДА

між Урядом України та Урядом Республіки Болгарія про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів та вантажів

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 08.12.94 р.

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ: 15.09.95 р.

Уряд України та Уряд Республіки Болгарія, які надалі іменуються Договірні Сторони, прагнучи сприяти розвитку економічних і торговельних зв'язків і спрощенню умов перевезення пасажирів та вантажів між двома країнами, а також транзитом через їхні території, домовились про наступне:

Стаття 1

Договірні Сторони надають одна одній право на виконання їх перевізниками міжнародних перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом між двома країнами та транзитом через їхні території, дотримуючись умов цієї Угоди.

Стаття 2

Визначення

1. "Пасажирський транспортний засіб" означає будь-який автомобільний транспортний засіб з механічним приводом, який сконструйований і пристосований для перевезення пасажирів, має більше ніж дев'ять місць, включаючи місце водія, та зареєстрований на території однієї з Договірних Сторін;
2. "Вантажний транспортний засіб" означає механічний транспортний засіб, пристосований до перевезення вантажів, зареєстрований на території однією з Договірних Сторін або комбінацію транспортних засобів, з яких тягач зареєстрований на території однієї з Договірних Сторін;
3. "Перевізник" означає фізичну або юридичну особу, зареєстровану на території однієї з Договірних Сторін, яка має право виконувати пасажирські або вантажні автомобільні перевезення власним транспортним засобом, або орендованим у власника, зареєстрованого на території однієї з Договірних Сторін, згідно з їх законодавством;
4. "Дозвіл" означає документ, виданий Компетентним органом однієї з Договірних Сторін, перевізнику другої Договірної Сторони для в'їзду або транзитного проїзду через її територію, а також інші дозволи, передбачені цією Угодою.

I. Перевезення пасажирів

Стаття 3

1. Визначення, використані в цій Угоді, мають наступне значення:

а) "Регулярні автобусні перевезення" - це перевезення, які здійснюються на автобусних лініях за попередньо узгодженими між Компетентними органами Договірних Сторін маршрутами, розкладами та тарифами;

б) "Маятникові перевезення" - це перевезення груп пасажирів у визначений час з території однієї Договірної Сторони для тимчасового перебування на території другої Договірної Сторони. Повернення цих пасажирів здійснюється автобусом того ж перевізника в країну попереднього виїзду. З цією метою перший рейс у зворотному напрямку та останній рейс у головному напрямку здійснюється без пасажирів;

в) "Нерегулярні перевезення" - це такі перевезення, під час яких одна й та сама група пасажирів перевозиться одним і тим самим пасажирським транспортним засобом, причому пункт відправлення і пункт призначення знаходяться в країні його реєстрації. Під час поїздки по всьому маршруту посадка та висадка пасажирів не відбувається і здійснюється при "зачинених дверях".

2. Перевезення, зазначені в п. 1 цієї Статті, можуть виконуватися між територіями Договірних Сторін або транзитом через них.

3. Пасажирські транспортні засоби однієї Договірної Сторони не можуть виконувати перевезення пасажирів між двома пунктами, які знаходяться на території другої Договірної Сторони.

Стаття 4

1. Регулярні автобусні перевезення між територіями Договірних Сторін і транзитом через них, як і маятникові перевезення виконуються за наявності дозволів.

2. Компетентні органи Договірних Сторін видають дозволи на ту частину маршруту, яка проходить по їхній території. Процедура видачі дозволів і пов'язані з цим конкретні запитання узгоджуються Компетентними органами Договірних Сторін на основі паритету за пропозицією Змішаної комісії, яка зазначена в Статті 17.

3. Компетентні органи Договірних Сторін приймають рішення про видачу дозволів на регулярні або маятникові перевезення на підставі попереднього запиту Компетентного органу другої Договірної Сторони.

4. Дозвіл видається в письмовій формі, яка визначається Змішаною комісією. У ньому зазначається маршрут руху, термін дії та інші відомості.

Стаття 5

1. Не потрібні попередні узгодження і дозвіл на нерегулярні перевезення як між двома країнами, так і при транзиті по їх території.

2. При здійсненні перевезень, зазначених у п. 1 цієї Статті, в пасажирському транспортному засобі повинен бути поіменний список пасажирів.

II. Перевезення вантажів

Стаття 6

1. Для всіх видів перевезення вантажів транспортними засобами між територіями Договірних Сторін або транзитом через них, за винятком, наведеним у Статті 7, потрібні дозволи.
2. Дозвіл видається на кожну поїздку туди й назад і на кожний вантажний транспортний засіб.
3. Для перевезення вантажів з/до третьої країни необхідна попередня згода Компетентного органу другої Договірної Сторони.
4. Кількість та вид дозволів щороку визначається Змішаною комісією.
5. Компетентні органи Договірних Сторін будуть кожного року обмінюватися певною кількістю дозволів, на умовах паритету.

Стаття 7

1. Дозволи не потрібні при перевезеннях:
 - а) вантажів автомобілями, також із причепом, вантажопідйомністю до 3,5 тонн або загальною вагою бруто до 6 тонн;
 - б) домашніх речей при переселенні;
 - в) тварин, технічних засобів, спортивних знарядь і устаткувань, призначених для спортивних заходів;
 - г) декорацій, театрального реквізиту та музичних інструментів, призначених для вистав;
 - д) речей, необхідних для ярмарків та виставок;
 - е) речей та устаткування, необхідного для радіо і телевізійних записів і зйомок професійних фільмів;
 - ж) пошкоджених транспортних засобів, включаючи заміну пошкодженого транспортного засобу при наявності документів для цього;
 - з) тіла та праху померлих;
 - і) придбаних транспортних засобів при їх першому порожньому перегоні;
 - к) пошти;
 - л) медикаментів, медичного устаткування та інших видів вантажу для надання екстреної допомоги при стихійних лихах;

2) перевезення, зазначені в пунктах "в" - "є", не потребують наявності дозволів тільки тоді, якщо названі речі або тварини вивозяться тимчасово.

III. Загальні положення

Стаття 8

1. Компетентні органи Договірних Сторін видають дозволи на вантажні та пасажирські перевезення згідно з цією Угодою тільки перевізникам, які відповідно до національного законодавства мають право здійснювати міжнародні перевезення.

2. Дозволи та інші зазначені в цій Угоді документи повинні знаходитись у транспортних засобах і бути пред'явлені митним, прикордонним, поліцейським та іншим компетентним контрольним органам за їх вимогою.

Стаття 9

Перевізники, зареєстровані на території однієї з Договірних Сторін, платять дорожні податки та збори при здійсненні міжнародних перевезень на території другої Договірної Сторони згідно з її законодавством.

Стаття 10

При здійсненні перевезень Договірні Сторони взаємно звільняють одна одну від митних зборів і податків за завезені на територію другої Договірної Сторони:

- а) пальне, яке знаходиться в паливних баках, передбачених заводом-виробником для кожної моделі транспортного засобу;
- б) мастильні матеріали в кількості, необхідній для споживання під час кожної поїздки;
- в) запасні частини та інструменти, необхідні для ремонту автотранспортного засобу, що зазнав аварії на території другої Договірної Сторони.

Невикористані запасні частини підлягають зворотному вивозу, а замінені запасні частини мають бути вивезені з країни або знищені під контролем митних органів.

Стаття 11

1. Відносно ваги та габаритів транспортних засобів кожна з Договірних Сторін зобов'язується не застосовувати щодо транспортних засобів другої Договірної Сторони обмежувальних умов, які різняться з тими, що застосовуються до транспортних засобів, зареєстрованих на її території.

2. Відповідно до внутрішнього законодавства Договірних Сторін і відповідно до міжнародних конвенцій для перевезення вантажів, які виконують транспортні засоби, розмір або маса яких перевищує допустиму межу, що діє на території другої Договірної Сторони, як і для перевезення небезпечних вантажів, потрібний спеціальний дозвіл.

Стаття 12

Перевезення, які виконуються вантажними транспортними засобами однієї з Договірних Сторін, між двома пунктами, які знаходяться на території другої Договірної Сторони, здійснюються лише за спеціальним дозволом, виданим Компетентним органом Договірної Сторони, на території якої виконуються ці перевезення.

Стаття 13

Кожна Договірна Сторона визнає національні реєстраційні документи на транспортні засоби та посвідчення водіїв, видані відповідними Компетентними органами другої Договірної Сторони.

Стаття 14

1. Водії транспортних засобів кожної з Договірних Сторін, які здійснюють перевезення на території другої Договірної Сторони або проїжджають транзитом через її територію, повинні дотримуватись усіх законів та правил цієї країни.

2. Про всі події, які трапились під час поїздки, водій транспортного засобу зобов'язаний своєчасно повідомити відповідним Компетентним органам країни, на території якої трапилась ця подія, а також Компетентним органам своєї країни.

Стаття 15

Питання, не передбачені пунктами цієї Угоди, будуть вирішуватись відповідно до внутрішнього законодавства кожної з Договірних Сторін і міжнародних угод, учасниками яких вони являються.

Стаття 16

Перевізники однієї з Договірних Сторін можуть засновувати представництва на території другої Договірної Сторони.

Стаття 17

1. Компетентні органи Договірних Сторін утворюють Змішану комісію з метою забезпечення:

а) рішення поточних питань, пов'язаних із застосуванням і тлумаченням цієї Угоди;

б) обговорення підсумків виконання цієї Угоди та внесення пропозицій про приведення її у відповідність з розвитком автомобільних перевезень між двома країнами.

2. Змішана комісія скликається не менше одного разу на рік або в разі необхідності, за проханням однієї з Договірних Сторін, почергово на території кожної з них.

Стаття 18

Для здійснення виконання цієї Угоди Договірні Сторони визначають Компетентні органи:

- в Україні - Міністерство транспорту;
- в Республіці Болгарія - Міністерство транспорту.

Стаття 19

Ця Угода укладається строком на один рік. Її дія автоматично продовжується на наступний рік, якщо будь-яка з Договірних Сторін не повідомить письмово другу Договірну Сторону, за три місяці до закінчення відповідного терміну дії, про свій намір не продовжувати її дію.

Ця Угода підлягає затвердженню відповідним урядовим органом і набуває чинності по закінченні 30 днів після обміну нотами дипломатичними каналами про її затвердження.

Вчинено у м. Києві 8 грудня 1994 року в двох примірниках, кожний українською, болгарською та російською мовами, причому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні положень цієї Угоди перевага віддається тексту російською мовою.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Республіки Болгарія
(підпис)